

ringsordningen i Kraft og i Stedet yde Erstatning ad Bevillingsvejen, eventuelt suppleret med Repartition paa Arbejdsgivere, der har tegnet Forsikring i de anerkendte Ulykkesforsikringsselskaber. Paa den anden Side kan det, hvis Skaderne bliver meget omfattende, ske, at Erstatning ikke kan ydes med de i Forslagets § 4 fastsatte Beløb, idet man, da der er Grænser for de sikredes økonomiske Bæreevne, har ment at maatte fastsætte en Maksimumsgrænse for Forsikringsbidraget. Sikkerhed for, at der gennem Bidragene opnaas den fulde i Forslagets § 4 fastsatte Erstatning have derfor ikke. Skulde den Situation indtræffe, at der paa Grund af et stort Antal indtrufne Krigsulykker ikke gennem Bidragene kan udredes fuld Erstatning, maa det overlades til Regering og Rigsdag at tage Stilling til, om den Skade, der ikke dækkes gennem Forslaget, skal bæres af de tilskadekomne selv eller fordeles paa videre Kredse gennem særlig Lovgivning.

For at undgaa at skabe en særlig Organisation og deraf følgende Etablerings- og Driftsudgifter foreslaas det, at Forsikringsordningen administreres af Direktoratet for Sygekassevæsenet gennem de anerkendte Sygekasser og de statskontrollerede Sygeforeninger, jfr. §§ 9 og 12. Baade Sygekassers og Sygeforeningers Virksomhed hviler iøvrigt efter Folkeforsikringslovens § 2, Stk. 1, og § 31, Stk. 3, paa Medlemmernes gensidige Ansvar. Ved at knytte Krigsulykkesforsikringens Administration til den offentlige Sygeforsikring opnaas det, at Forsikringen kommer til at omfatte den videst mulige Del af Befolkningen samtidig med, at man ved Præmieopkrævningen kan benytte en allerede bestaaende Administration.

Ogsaa andre Bestemmelser i Forslaget sigter imod at undgaa et stort administrativt Apparat. Saaledes er Afgrænsningen af de forsikrede efter § 2 saa enkel, at den næppe kan give Anledning til Tvivl. Efter § 4 ydes ikke Dagpenge, og man undgaar herved at skulle føre Kontrol med de tilskadekomne. Opkrævning af Forsikringsbidrag foretages efter § 12 sammen med Opkrævning af Invalidepræmier, og Fastsættelse af Erstatninger m. v. sker efter § 11 gennem Direktoratet for Ulykkesforsikringen.

Erstatningerne skal ifølge § 7, Stk. 1, ikke udbetales, før Krigen er afsluttet; men Spørgsmaalet om de sikredes Stilling i Tiden fra Ulykkestilfældets Indtræden indtil Erstatningen udbetales, er selvsagt af stor social Betydning, og Forslagets Regler er udformet saaledes, at det kun i et meget

ringe Antal Tilfælde skulde være nødvendigt for de sikrede at søge offentlig Hjælp.

I § 3, Stk. 5, forudsættes det, at der i Tilfælde af Invaliditet eller Død forskudsvis kan udredes en *Billighedserstatning* af Statskassen. En saadan Erstatning vil det være rimeligt at udrede for Eksempel i Tilfælde af, at Krigsbegivenheder rammer ganske enkelte Personer eller Personer, der har været særlig udsat for Fare i Forbindelse med saadanne Begivenheder, men Bestemmelsen er i øvrigt saaledes formuleret, at den afgiver Hjemmel for Regeringen til, naar som helst det maatte findes rimeligt, at rette Henvendelse til Bevillingsmyndighederne om forskudsvis at udrede visse Erstatninger fuldt ud. Disse Erstatninger skal da, dersom Forsikringsordningen træder i Kraft, dækkes af Krigsforsikringsforbundet.

I § 7, Stk. 3, findes en Regel om egentlige *Forskud* paa Erstatninger. Man har her haft for Øje den Udbetaling af Forskud paa Erstatning i Henhold til Ulykkesforsikringsloven, som Direktoratet for Ulykkesforsikringen yder i særlige Tilfælde, og man har ligeledes haft sin Opmærksomhed henvendt paa Bestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 58. Forslaget er her formuleret saa vidt, at der kan fastsættes Regler svarende til begge disse Ordninger. Det vil saaledes kunne fastsættes, at Invalideforsikringsfonden forskudsvis skal udrede visse Dele af Erstatninger som Kapital til Anvendelse til særlige Formaal, f. Eks. Paa-begyndelse af Erhvervsvirksomhed, og et saadant Forskud maatte da ydes efter den samme Fremgangsmaade, som Direktoratet for Ulykkesforsikringen anvender ved hel eller delvis Frigivelse af baandlagte Kapitalerstatninger. Bestemmelsen vil endvidere kunne anvendes saaledes, at Invalideforsikringsfonden udbetaler Forskud paa Kapitalerstatninger i maanedlige Beløb, saaledes at disse kan tjene til den tilskadekomnes eller de efterladtes Underhold. Endelig kan Bestemmelsen anvendes saaledes, at Erstatningerne udbetales forskudsvis i Form af den Rente, som senere skal omsættes til Kapital; naar Erstatningen gøres endelig op, fradrages det udbetalte i Kapitalen.

Det kan ikke antages at ville støde paa Vanskeligheder at holde Forskudet indenfor Grænserne af den Erstatning, der maa forventes ydet af Krigsforsikringsforbundet, og Invalideforsikringsfonden vil derfor kunne paaregne fuld Dækning for de ydede Forskud.

Naar Krigen er forbi, kan Erstatningerne udbetales, og der vil da ogsaa her